

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Distillery, s.r.o.**, IČ: 29379491, se sídlem Žešov 139, Prostějov, zast. Mgr. Petrem Bokotejem, advokátem, se sídlem Na Poříčí 1041/12, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2017, č. j. 6875-2/2017-900000-304.4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 29. 3. 2018, č. j. 65 Af 28/2017 – 46,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu, do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce, v níž brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2017, č. j. 6875-2/2017-900000-304.4, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 9. 1. 2017, č. j. 3277/2017-580000-12, jímž byla žalobci podle § 135l odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, uložena pokuta ve výši 20 000 Kč za správní delikt podle § 135l odst. 1 téhož zákona, kterého se žalobce dopustil tím, že v rozporu s povinností uvedenou v § 19 odst. 4 tohoto zákona v měsících září 2014, říjen 2014 a listopad 2014 (ve dnech 24. 9. 2014, 31. 10. 2014, 17. 11. 2014 a 24. 11. 2014) naskladnil na daňový sklad ev. č. CZ1409135S001 lihoviny uvedené na fakturách č. 1401056, 1401057, 1401067, 1401070, 1401071, 1401076 a 1401078 z volného daňového oběhu a umístil tedy do daňového skladu vybrané výrobky jinak než v režimu podmíněného osvobození od daně.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) proti tomuto rozsudku krajského soudu podal včas kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 2. 5. 2018, č. j. 4 Afs 147/2018 - 12, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno do jeho datové schránky dne 10. 5. 2018. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet v pátek dne 11. 5. 2018 a uplynula v pátek dne 25. 5. 2018. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil a soudní poplatek zaplatil až v úterý dne 29. 5. 2018, kdy byla na bankovní účet Nejvyššího správního soudu připsána částka soudního poplatku 5.000 Kč zaplacená stěžovatelem.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb., (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“*

[7] Podle § 10 odst. 1 věty první téhož zákona *„[s]oud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen“.*

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *„soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“*

[9] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek až dne 29. 5. 2018 a lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula již dne 25. 5. 2018, nebylo podle § 9 odst. 1

pokračování

zákona o soudních poplatcích již možné k zaplacení soudního poplatku přihlédnout a bylo nutné pouze řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku. Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li dle novelizovaného znění zákona o soudních poplatcích již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. V tomto smyslu je třeba vykládat i § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tj. že dopadá na jiné případy zastavení řízení než na zastavení pro nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel dne 29. 5. 2018 splnil již neexistující poplatkovou povinnost a uhradil soudní poplatek, k němuž nebyl povinen. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého dle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

[12] Na základě § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zdejší soud stěžovateli vrátí celý zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona bude soudní poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu